

N:o 4.

Ank. till Riksd. Kansli den 27 Febr. 1885, kl. 1 e. m.

*Första Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande, N:o 1,
i anledning af Herr Rääfs motion angående tillägg till
jagtstadgan.*

Till Utskottets behandling är öfverlemnad motionen N:o 46 i Första Kammaren af Herr Rääf, deruti yrkas, »att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller det Kongl. Maj:t behagade i jagtstadgan låta införa en paragraf med förbud för skjutande af tjäderfogel vid bloss eller lyktor och med stadgande af lämpligt vite för öfverträdelse deraf». Om detta förslag får Utskottet härmed afgifva betänkande.

Utskottet har sig väl bekant, att Kongl. Maj:t på underdånig ansökan från endera jagtörening, landsting, hushållningssällskap eller Konungens Befallningshafvande utfärdat åtskilliga förbud inom vissa länsområden för all jagt å olika djurslag, såsom elg, rådjur, raphöns, moripa m. fl., men Utskottet får påpeka, att dessa förbud städse hafva gällt all jagt å nämnda djur under en på förhand bestämd tid för att befordra dessas tillökning. Deremot hafva dylika förbud aldrig berört sättet för matnyttigt villebråds fällande. Äfven är nödigt påakta, att, der Kongl. Maj:t i jagtstadgan föreskrifvit förbud mot vissa sätt att utöfva jagt på, dessa beröra sådana jagtsätt, hvilka för menniskor eller husdjur kunna vara lifsfärliga eller eljest menliga, såsom i jagtstadgans 16 §, der spjut, grop m. m. uppräknas vara otillättna. Fullgoda skäl tala äfven för att om Riksdagen i ärenden, hvilka höra till Kongl.

Maj:ts ekonomiska lagstiftningsområde, skall göra underdåniga framställningar, så böra föremålen för dylika vara utaf den större omfattning, att de beröra landet i dess helhet. Detta lärer, enligt motionärens egen uppgift, icke vara fallet med tjäderskytte vid bloss eller lykta, emedan detta jagtsätt endast utöfvas i en del af mellersta och södra Sverige, men är okänt i största delen af landet.

Syftet med motionärens förslag torde äfven möjligen kunna vinnas för de orter, hvilka för jagt eller skog hafva olägenhet af skjutande af tjäder vid bloss eller lykta, om endera af ofvannämnda korporationer, i saken understödd af vederbörande Konungens Befallningshafvande, för ett större eller mindre territorium i ärendet gör underdånig framställning.

Utskottet har sig äfven bekant, att ett annat jagtsätt på en annan fogelart, nemligen skjutande af orre på lock, som med rätta af jagtvänner förkastas såsom förödande, likväl utöfvas mångenstädes i landet till och med i större omfattning än tjäderskytte vid bloss, utan att dock hafva föranledt till framställning hos Riksdagen att hos Kongl. Maj:t begära förbud för hela landet mot orres skjutande på lock; och får Utskottet på grund af ofvansagda hemställa,

att Herr Rääfs ifrågavarande motion icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 24 Januari 1885.

På Utskottets vägnar:

W. STRÅLE.
